

Wskazówki

Podstawowym aktem prawa EU w zakresie standardów jakości powietrza jest Dyrektywa 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (dalej: Dyrektywa w sprawie jakości powietrza), której przepisy zostały pierwotnie wprowadzone do prawa polskiego na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 28 maja 2012 roku. Drugą istotną dyrektywą, która określa docelowy poziom stężeń substancji stanowiących zanieczyszczenie powietrza jest Dyrektywa 2004/107/WE w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodanów aromatycznych w otaczającym powietrzu (dalej: Dyrektywa 2004/107/WE) została implementowana do krajowego porządku prawnego ustawą z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 19 sierpnia 2007 roku.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (CAFE) zobowiązuje państwa członkowskie, aby wartości dopuszczalne pyłu PM₁₀ były osiągnięte od 2005 r., pyłu PM_{2,5} od 2015 r., a bardziej restrykcyjne normy od 2020 r. Ponadto zgodnie z Dyrektywą 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodanów aromatycznych w otaczającym powietrzu wartość docelowa benzo(a)pirenu powinna być osiągnięta od 2013 r. Określone tymi dyrektywami wartości oraz terminy ich osiągnięcia, transponuje do polskiego porządku prawnego rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r., poz. 845). Dyrektywa CAFE zobowiązuje państwa członkowskie, aby w przypadku przekroczenia wartości dopuszczalnych, których termin wejścia w życie minął, plany ochrony powietrza określały odpowiednie działania tak, aby okres, w którym nie są one dotrzymane był jak najkrótszy.

Przepisy dotyczące ochrony powietrza zostały zawarte w Dziale II ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973) prawo ochrony środowiska (dalej p.o.ś.) w art. 85 – 96 a.

Należy ponadto pamiętać, że dokonując wykładni przepisów p.o.ś., w tym art. 96 tej ustawy, należy mieć na względzie cele Dyrektywy w sprawie jakości powietrza,

jak i przepisy Konstytucji RP, w tym art. 5, art. 68, art. 74, art. 31 ust. 3, art. 32, art. 64. Ponadto należy pamiętać o zasadzie proporcjonalności, ale także zasadzie prewencji i przezorności. Rozważyć także należy, czy uchwała będąca przedmiotem oceny nie godzi w zasadę swobody działalności gospodarczej.

Przy ocenie legalności uchwały należy, mieć na względzie treść art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r., poz. 547). Definicji pojęcia paliwa stałego należy poszukiwać w art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133).

Co do zasady uchwała jest zgodna z prawem poza § 7, gdzie przekroczono zakres upoważnienia ustawowego. Paragraf ten mógłby zostać zawarty w uchwale dotyczącej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.